

Bruxelles, den 3. oktober 2022
(OR. en)

12990/22

SOC 531
EMPL 364
ECOFIN 939
EDUC 331

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Beskæftigelsesudvalget
til:	De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling)/Rådet
Vedr.:	Nøglebudskaber fra Beskæftigelsesudvalget baseret på årsrapporten om beskæftigelsesresultaterne og overvågningen af beskæftigelsesresultaterne – Godkendelse

Vedlagt følger til delegationerne nøglebudskaberne fra Beskæftigelsesudvalget (EMCO), der er baseret på årsrapporten om beskæftigelsesresultaterne og overvågningen af beskæftigelsesresultaterne (EPM) med henblik på godkendelse heraf på Rådets samling den 17. oktober 2022.

Den fulde årsrapport om beskæftigelsesresultaterne findes i dok. 12990/22 ADD 1.

EPM findes i dok. 12990/22 ADD 2.

Centrale beskæftigelsesmæssige udfordringer: nøglebudskaber fra Beskæftigelsesudvalget (EMCO) baseret på årsrapporten for 2022 om beskæftigelsesresultaterne og overvågningen af beskæftigelsesresultaterne

1. Beskæftigelsesudvalget har i overensstemmelse med sit mandat i artikel 150 i TEUF udarbejdet en årlig evaluering af beskæftigelsessituationen i EU til Rådet. Denne evaluering er baseret på overvågningen af beskæftigelsesresultaterne (EPM¹) for 2022, som er udviklet for at overvåge fremskridt hen imod målene og identificere centrale beskæftigelsesmæssige udfordringer og gode resultater på arbejdsmarkedet i hele EU og i hver enkelt medlemsstat.
2. EPM for 2022 omfatter for første gang EU's overordnede mål for beskæftigelse og voksenuddannelse for 2030, som Kommissionen har foreslået i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, og som EU's ledere hilste velkommen på det sociale topmøde i maj 2021 i Porto og på Det Europæiske Råds møde i juni 2021, samt de dertil knyttede nationale mål, som medlemsstaterne har fastsat efter drøftelser med Kommissionens tjenestegrene og forelagt på EPSCO-Rådets samling i juni 2022. Medtagelsen af målene for 2030 og det reviderede sæt af nøgleindikatorer i den sociale resultattavle, som EPSCO-Rådet godkendte i juni 2021, nødvendiggjorde en række tilpasninger af 2022-udgaven af EPM².
3. EMCO og EMCO's gruppe vedrørende indikatorer vil fortsat overveje deres overvågningsværktøjer i overensstemmelse med EPSCO-Rådets opfordring i marts 2022³ til Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) til at fortsætte deres arbejde med at udvikle overvågnings- og benchmarkingrammer og yderligere tilpasse de eksisterende overvågningsværktøjer.

¹ EPM bygger på resultaterne af den fælles evalueringsramme (Joint Assessment Framework – JAF). JAF er et indikatorbaseret evalueringssystem, der er udarbejdet i fællesskab af Beskæftigelsesudvalget, Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) og Kommissionen, og som dækker de generelle og specifikke politikområder under beskæftigelsesretningslinjerne med det formål umiddelbart at identificere centrale udfordringer og gode resultater på arbejdsmarkedet på disse områder og støtte medlemsstaterne i forbindelse med fastlæggelsen af deres prioriteter.

² Ud over ændringen fra 2020 til 2030 for så vidt angår de overordnede mål og de nationale mål er den vigtigste ændring af dette års EPM tilføjelsen af NEET-andelen i aldersgruppen 15-29 år i overensstemmelse med nøgleindikatorerne i den sociale resultattavle og den styrkede ungdomsgaranti.

³ Jf. Rådets dok. 6933/22.

4. De vigtigste resultater af EPM 2022 er sammenfattet i årsrapporten om beskæftigelsesresultaterne for 2022. De supplerer konklusionerne fra Beskæftigelsesudvalgets multilaterale overvågning af gennemførelsen af Rådets landespecifikke henstillinger og andre rådshenstillinger inden for rammerne af det europæiske semester.
5. Arbejdsmarkederne, navnlig i nogle medlemsstater, oplevede et tilbageslag i 2020 på grund af coronaviruspandemien og de foranstaltninger, der var nødvendige for at inddæmme den. Covid-19-krisens indvirkning på arbejdsmarkedet er dog blevet afbødet af en hurtig og beslutsom politisk indsats i medlemsstaterne og på EU-plan. EPM-resultaterne for 2022 viser, at den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen var særligt mærkbar på arbejdsmarkedet i 2021. Både antallet af beskæftigede i EU og det samlede antal arbejdstimer steg betydeligt i løbet af året.
6. Beskæftigelsesfrekvensen i EU for personer i alderen 20-64 år fortsatte sin opadgående tendens i 2021 og stabiliserede sig over niveauet før covid-19 på 73,1 % fra 71,7 % i 2020 og 72,7 % i 2019. I næsten alle medlemsstater blev der i 2021 registreret en forbedring i beskæftigelsesfrekvensen (20-64 år) i forhold til 2020. Desuden nåede eller oversteg beskæftigelsesfrekvensen (20-64 år) i 2021 i 16 ud af de 27 EU-medlemsstater det niveau, der blev registreret før pandemien i 2019.
7. Efter et fald på 0,9 procentpoint (fra år til år) i 2020 udviste erhvervsfrekvensen i EU-27 for aldersgruppen 15-64 år en stigning i 2021 til 73,6 % sammenlignet med 72,3 % i 2020, hvilket hovedsagelig skyldtes arbejdsmarkedsdeltagelsen af kvinder og aldersgruppen 55-64 år. Ikke desto mindre var erhvervsfrekvensen for kvinder (i alderen 15-64 år) stadig næsten 10 procentpoint lavere end for mænd i samme aldersgruppe.
8. Arbejdsløshedsprocenten (for personer i alderen 15-74 år) faldt med 0,2 procentpoint i EU i 2021 til 7 %. Desuden faldt arbejdsløshedsprocenten i EU for aldersgruppen 15-24 år med 1 procentpoint i 2021 til 16,6 % (den ligger dog fortsat 1 procentpoint over 2019-niveauet). Covid-19-krisen har ramt unge forholdsvis hårdere, også fordi de er overrepræsenteret inden for midlertidig beskæftigelse, som er særlig hårdt ramt. For andelen af personer i alderen 15-29 år, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET), blev der registreret et fald på 0,9 procentpoint i EU i 2021 til 13,1 % fra 14 % i 2020 og 12,9 % i 2019.

9. Ifølge Kommissionens foreløbige økonomiske prognose fra sommeren 2022, der blev offentliggjort i juli, vil det reale BNP i EU vokse med 2,7 % i 2022 og 1,5 % i 2023. Dette er mindre end forventet i prognosen fra foråret 2022, der blev offentliggjort i maj, med risici for den økonomiske aktivitet og inflationen, der afhænger af udviklingen i krigen i Ukraine og navnlig dens konsekvenser for gasforsyningen til Europa. Ifølge forårsprognosen forventes beskæftigelsen i EU at stige med 1,2 % i år og med 0,7 % i 2023, mens arbejdsløshedsprocenterne forventes at falde yderligere til 6,7 % i år og 6,5 % i 2023 i EU. Beskæftigelsestallene i første kvartal af 2022 er meget positive, men de afspejler ikke (fuldt ud) indvirkningen af krigen i Ukraine. Desuden forventes mennesker, der flygter fra krigen til EU, kun at komme gradvis ind på arbejdsmarkedet, og de konkrete virkninger vil først blive synlige fra næste år.
10. Den 4. marts 2021 offentliggjorde Kommissionen sin meddelelse om handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, hvori den skitserede konkrete foranstaltninger til yderligere gennemførelse af søjlens principper gennem en fælles indsats fra medlemsstaternes og EU's side i overensstemmelse med deres respektive kompetencer. I handlingsplanen blev der bl.a. foreslået tre overordnede EU-mål for beskæftigelse, voksenuddannelse og fattigdomsbekæmpelse, der skal nås inden udgangen af 2030: Mindst 78 % af de 20-64-årige bør være i beskæftigelse, mindst 60 % af alle voksne (25-64 år) bør deltage i efteruddannelse hvert år, og antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse bør nedbringes med mindst 15 millioner (sammenlignet med 2019).
11. Europa-Kommissionen opfordrede også medlemsstaterne til at fastlægge deres egne nationale mål for beskæftigelse, voksenuddannelse og fattigdomsbekæmpelse for at udstikke rammer for deres politiske strategier og bidrage til den fælles indsats. I juni 2022 havde alle medlemsstater udpeget og forelagt nationale mål for Kommissionen efter bilaterale drøftelser med Kommissionens tjenestegrene og to multilaterale drøftelser i EMCO-SPC i de foregående måneder. Disse nationale mål blev forelagt og drøftet af EPSCO-ministrene på samlingen i juni 2022.

12. De nationale beskæftigelsesfrekvensmål, som medlemsstaterne har foreslået, afspejler generelt et meget højt ambitionsniveau. De fleste medlemsstater har fastsat mål på eller over EU's overordnede mål på 78 % senest i 2030, og på grundlag af de forelagte mål er opfyldelsen af EU's overordnede beskæftigelsesmål for 2030 inden for rækkevidde (det vægtede gennemsnit af de nationale mål udgør 78,5 %). I almindelighed fastsætter medlemsstater med lave førstebeskæftigelsesfrekvenser mere ambitiøse mål i betragtning af deres udgangsposition, hvilket er vigtigt for at sikre opadgående konvergens i det kommende årti. Beskæftigelsesfrekvensen i 2021 var allerede højere end EU's overordnede mål på 78 % i otte medlemsstater.
13. De fleste medlemsstater har høje ambitionsniveauer med hensyn til deres nationale mål om at øge deltagelsen i voksenuddannelse, hvilket afspejler de udfordringer og muligheder, der følger af den grønne og den digitale omstilling. Det er navnlig tilfældet for mange lande, der begynder fra lavere niveauer, hvilket støtter opadgående konvergens i Unionen. Det er vigtigt at bemærke, at de seneste indikatorværdier for voksnes deltagelse i læring i løbet af de seneste 12 måneder, som findes i et særligt dataudtræk fra voksenuddannelsesundersøgelsen, er tilgængelige for 2016. Efter overgangen til EU's arbejdsstyrkeundersøgelse som ny datakilde i 2022 vil der foreligge nye værdier i 2023. Derfor har nogle medlemsstater valgt en forsigtig tilgang ved fastsættelsen af deres nationale mål. Aggregeringen af de indsendte nationale mål (ved hjælp af befolkningsvægte) viser et relativt lille minus på ca. 2,4 procentpoint i forhold til ambitionen på EU-plan senest i 2030 (57,6 % mod 60 %).

14. Med hensyn til de tematiske prioriteter for medlemsstaterne peger EPM for 2022 på en række centrale beskæftigelsesmæssige udfordringer. På området færdigheder og livslang læring hænger disse primært sammen med mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og lav deltagelse i uddannelse. Med hensyn til uddannelsessystemerne er de vigtigste spørgsmål de uddannelsesmæssige resultaters afhængighed af socioøkonomisk baggrund og ringe tilegnelse af grundlæggende færdigheder. Der peges på udfordringer inden for arbejdsmarkedsdeltagelse, herunder for specifikke grupper. Nogle lande har udfordringer med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelsens funktion og/eller skatte- og socialsikringssystemernes indvirkning på arbejdsmarkedsdeltagelsen (f.eks. lavtlønsfælder og arbejdsløshedsfælder). På ligestillingsområdet er en af de vigtigste bekymringer, at der fortsat er kønsbetingede forskelle i beskæftigelsesfrekvensen, mens udbud og udnyttelse af pasningsfaciliteter og den indvirkning, som forældreskab har på arbejdsmarkedsdeltagelsen, er centrale spørgsmål på området balance mellem arbejdsliv og privatliv. Segmenteringen af arbejdsmarkedet giver også fortsat anledning til bekymring i nogle medlemsstater, mens der peges på yderligere udfordringer inden for aktive arbejdsmarkedspolitikker og de offentlige arbejdsformidlingers funktion.
15. Analysen identificerer også fælles EU-tendenser, der bør holdes øje med, og "seneste positive tendenser". EPM fremhæver navnlig en række positive udviklinger i perioden 2020-2021: en stigning i den samlede beskæftigelse i 18 medlemsstater, en stigning i beskæftigelsesfrekvensen for personer i alderen 20-64 år i 21 lande, en stigning i andelen af voksne med en mellemlang eller lang uddannelse i 17 medlemsstater, en stigning i fuldførelsen af en tertiæruddannelse eller tilsvarende uddannelse i 13 medlemsstater og en stigning i deltagelsen i livslang læring (procentdel af den voksne befolkning i alderen 25-64 år, der deltager i uddannelse i løbet af de seneste fire uger) i 22 lande. Nogle af disse årlige tendenser bekræftes af analysen af udviklingen på længere sigt over tre år.
16. EPM peger imidlertid også på en række negative tendenser i perioden 2020-2021: en stigning i antallet af ikkeerhvervsaktive og deltidsbeskæftigede af personlige og familiemæssige årsager i 13 medlemsstater og en stigning i andelen af personer udsat for fattigdomsrisiko i 11 lande og en stigning i NEET-andelen for unge i alderen 15-24 år i 11 lande.

17. EMCO minder om, at det i sin horisontale udtalelse om det europæiske semesters 2022-cyklus med henblik på EPSCO-Rådets samling i juni 2022 noterede sig, at offentliggørelsen af forårspakken fra 2022, som Kommissionen vedtog den 23. maj, er en velkommen tilbagevenden til et omfattende europæisk semester, der omfatter landerapporter og ikkefinanspolitiske landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne. Antallet af landespecifikke henstillinger på de områder, der hører under EPSCO-Rådets kompetence, f.eks. dem, der vedrører beskæftigelsesudfordringer, er imidlertid mere begrænset end i tidligere semestercyklusser. EMCO anerkender, at dette afspejler den omfattende karakter af de genopretnings- og resiliensplaner, der er udarbejdet inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten.
18. På beskæftigelsesområdet indeholdt forårspakken syv landespecifikke henstillinger om uddannelse og færdigheder, som er særlig vigtige med henblik på at håndtere mangel på færdigheder og kompetencer og mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer og sikre inklusiv og bæredygtig vækst efter covid-19 og i lyset af behovet for at sikre en "retfærdig" henholdsvis grøn omstilling og digital omstilling. Der blev også lagt vægt på retfærdighed inden for beskatning (fem landespecifikke henstillinger), som kan støtte en mere inklusiv og bæredygtig vækstmodel og mindske de negative incitamenter til at arbejde, samt på integration og deltagelse på arbejdsmarkedet, herunder ved at øge ligestillingen mellem kønnene (tre landespecifikke henstillinger) og fortsætte integrationen af de mest sårbare grupper (tre landespecifikke henstillinger), samt på at tackle segmenteringen af arbejdsmarkedet (to landespecifikke henstillinger). Der blev også foreslået to landespecifikke henstillinger om forbedring af en effektiv social dialog gennem en mere aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter i politikudformningen, mens der ikke blev foreslået specifikke henstillinger om ungdomsbeskæftigelse eller unges lønninger og lønfastsættelse. Desuden indeholdt forårspakken horisontale henvisninger til nødvendigheden af at dække de umiddelbare behov hos personer, der flygter fra Ukraine, ved at nævne direktivet om midlertidig beskyttelse, der blev taget i anvendelse i marts 2022. EPSCO-Rådet godkendte i juni 2022 de beskæftigelsesmæssige og socialpolitiske aspekter af de landespecifikke henstillinger. De landespecifikke henstillinger for 2022 blev vedtaget af Rådet i juli 2022.
19. EMCO's seneste multilaterale overvågningsarbejde viser, at medlemsstaterne har gennemført reformer på alle de politikområder, som EPM har udpeget som prioriterede områder, men der er stadig udfordringer, hvilket også understreges i de landespecifikke henstillinger for 2022.

20. Medlemsstaterne har indført eller planlægger at indføre foranstaltninger til at styrke opkvalificerings- og omskolingspolitikkerne og digital uddannelse, udvide støtten til dårligt stillede og sårbare grupper og øge antallet af medarbejdere i de offentlige arbejdsformidlinger. Der bør udvikles egnede nye gennemførelsesmodeller for aktive arbejdsmarkedspolitikker, bl.a. med henblik på at sikre integreret støtte til dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet. Tilsvarende er opsøgende arbejde over for visse grupper (herunder lavtuddannede, kvinder, unge og ældre arbejdstagere) fortsat en udfordring i mange medlemsstater, mens mange medlemsstater for at give bedre input til politikudformningen også er nødt til at styrke deres overvågnings- og evalueringssystemer for aktive arbejdsmarkedspolitikker.
21. Krisen har ikke radikalt ændret de vigtigste tendenser i segmenteringen af arbejdsmarkedet, som ofte påvirker dårligt stillede grupper. Midlertidigt ansatte havde størst risiko for at miste deres job, da krisen var på sit højeste, på grund af deres ringere beskyttelse mod økonomiske chok. I mange medlemsstater er andelen af ufrivilligt midlertidigt ansatte fortsat høj (trods fald som følge af krisens virkninger), og antallet af tidsbegrænsede kontrakter eller atypiske kontrakter, der konverteres til tidsbegrænsede kontrakter, er fortsat meget lavt, hvilket tyder på, at der er strukturelle hindringer for gnidningsløse overgange på arbejdsmarkedet. Andelen af økonomisk afhængige, selvstændige arbejdstagere ligger fortsat på et højt niveau i flere lande og kræver særlig opmærksomhed. Effektiv lovgivning om jobbeskyttelse er fortsat et centralt element med hensyn til at forebygge eller mindske reguleringsmæssige huller mellem standardbeskæftigelse og atypisk beskæftigelse og håndtere segmentering. Dette er også vigtigt i forbindelse med nye former for arbejde såsom platformsarbejde, hvor passende regulering er vigtig for at sikre retfærdige arbejdsvilkår.
22. Med hensyn til beskatning af arbejde har medlemsstaterne i forbindelse med krisen tilpasset skatter på arbejde og beskæftigelsesincitamenter for at øge sårbare gruppers deltagelse på arbejdsmarkedet. Skattebyrden på arbejde er blevet lettet betydeligt i nogle medlemsstater, navnlig for lav- og mellemindkomster, undertiden gennem omfattende reformer af skattesystemerne. Nogle medlemsstater rapporterede også om fremskridt, der er gjort med hensyn til at mindske de negative incitamenter for sekundære forsørgere til at arbejde, der skyldes skatte- og socialsikringssystemernes karakteristika.

23. I en situation med genopretning efter pandemien og trods de negative økonomiske udsigter i forbindelse med konsekvenserne af krigen i Ukraine står de europæiske arbejdsmarkeder med stigende mangel på arbejdskraft og mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder. Som reaktion herpå har medlemsstaterne intensiveret deres bestræbelser på at fremme udviklingen af færdigheder på de forskellige trin i uddannelsessystemerne med særligt fokus på digitale færdigheder. Mange medlemsstater har vedtaget eller er ved at vedtage omfattende reformer af de erhvervsrettede uddannelser (VET), bl.a. med henblik på at integrere de erhvervsrettede uddannelser i et mere omfattende voksenuddannelsessystem, der er tilpasset arbejdsmarkedets behov. Desuden er der vedtaget foranstaltninger til at øge fleksibiliteten i de erhvervsrettede uddannelser, f.eks. ved at styrke deres modulopbygning.
24. Voksnes lave deltagelse i uddannelse vil kræve en fornyet indsats i lyset af det dermed forbundne EU-mål for 2030. Hindringer for deltagelse i læring og uddannelse omfatter manglende motivation, økonomiske begrænsninger samt vanskeligheder med at forene uddannelsestid med arbejds- og privatliv. Der gennemføres reformer på dette område i alle medlemsstaterne, nogle med en meget omfattende og langsigtet vision. I de fleste lande har investeringerne i digitale infrastrukturer i de senere år gjort det muligt at øge udbuddet af fjernundervisning. I andre tilfælde er der indført mikroeksamensbeviser eller modulopbygget uddannelse. Andre medlemsstater gør brug af finansielle incitamenter, bl.a. i form af individuelle uddannelseskonti, for at tilskynde voksne til at udnytte læringsmulighederne. Mange medlemsstater har også styrket uddannelsesudbuddet for personer i beskæftigelse og især personer, der er i fare for at blive omplaceret.
25. Hvad angår skoleuddannelse, foretages der i forlængelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet under covid-19-pandemien, investeringer for at styrke den digitale infrastruktur og de digitale værktøjer. Det prioriteres også at øge støtten til dårligt stillede lærende samt øge kvaliteten og inklusiviteten i uddannelsessystemerne, selv om der stadig er behov for en yderligere indsats for fuldt ud at gennemføre strukturreformerne på uddannelsesområdet. En række medlemsstater står stadig over for vigtige udfordringer med hensyn til uddannelsesresultater, der kommer til udtryk i et lavt niveau af grundlæggende færdigheder og uligheder.

26. Som reaktion på covid-19-krisens uforholdsmæssigt store indvirkning på unge fastholdt medlemsstaterne et stærkt politisk engagement i gennemførelsen af den styrkede ungdomsgaranti. Samtidig er der stadig udfordringer. De år, som krisen har efterladt på unge, navnlig de mest sårbare, viser betydningen af at nå ud til inaktive og sårbare NEET'er. Der er en fælles forståelse af vigtigheden af en forebyggende tilgang til at mindske skolefrafald og inaktivitet. Der bør lægges særlig vægt på inaktive kvinder samt på de NEET'er, der bor i fjerntliggende områder eller landdistrikter, og dem, der står over for adskillige socioøkonomiske hindringer. Kvaliteten af tilbuddene under ungdomsgarantien er forbedret i de fleste lande, og der er registreret gode resultater med hensyn til deres evne til at tilbyde unge stabil beskæftigelse. I nogle medlemsstater vækker andelen af gengangere⁴ i ungdomsgarantien imidlertid fortsat bekymring.
27. Der er i mange europæiske lande fortsat en udfordring med at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, herunder med at øge antallet af arbejdstimer og mindske den kønsbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvens. Den betydelige indvirkning, som forældreskab eller omsorgsforpligtelser har på kvinders arbejdskraftudbud i størstedelen af EU-landene, tyder på, at den begrænsede adgang til faciliteter for førskoleundervisning og børnepasning (ECEC) og langtidspleje (LCT) er en af de største hindringer for at opnå en mere ligelig deltagelse af begge køn på arbejdsmarkedet. Selv om foranstaltningerne til forbedring af deltagelsen i og kvaliteten af førskoleundervisning og børnepasning (ECEC) er blevet styrket bredt i hele Europa, så EU i det store hele har nået Barcelonamålene, er navnlig deltagelsen af børn under 3 år i formel børnepasning stadig ekstremt lav i en række medlemsstater. I en situation med en aldrende befolkning er udvidelse af langtidsplejeydelser en ny udfordring, der ligger ud over målet om at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet.

⁴ "Gengangere" henviser i denne forbindelse til det forhold, at unge vender tilbage til ungdomsgarantiordningerne gentagne gange.

28. EMCO's gennemgang af den sociale dialog og inddragelsen af arbejdsmarkedets parter satte fokus på, hvor vigtigt det er at sikre, at den sociale dialog spiller en væsentlig rolle og er mere end blot en formalistisk proces med hensyn til høring og inddragelse af arbejdsmarkedets parter. I nogle lande er der stadig behov for at afhjælpe fragmenteringen af de organer, hvor der finder høringer sted, og vigtigst af alt at sikre en passende repræsentation af alle arbejdsmarkedets parter (og civilsamfundsorganisationer).
29. EMCO mener, at det europæiske semester fortsat er et effektivt koordineringsredskab til fremme af bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse, færdigheder og passende social beskyttelse og inklusion, navnlig i lyset af den grønne omstilling og den digitale omstilling og de demografiske ændringer samt i kølvandet på covid-19-pandemien og i den aktuelle hidtil usete geopolitiske kontekst forårsaget af Ruslands invasion af Ukraine.
30. Det europæiske semesters 2023 bør fortsat tackle nuværende og kommende udfordringer på arbejdsmarkedet, herunder i relation til den aktuelle geopolitiske kontekst og usikre makroøkonomiske udsigter, samtidig med at den grønne og den digitale omstilling støttes. Som EPM påpeger, er det for at nå de overordnede mål for 2030 nødvendigt at tackle strukturelle udfordringer inden for arbejdsmarkedsdeltagelse og aktive arbejdsmarkedspolitikker, uddannelse, færdigheder og livslang læring, skatte- og socialsikringssystemernes funktion, ligestilling mellem kønnene og balancen mellem arbejdsliv og privatliv samt segmentering af arbejdsmarkedet.
-